

Patria mu písmená, tajomné nite,
pod jeho prstom miznú stránky kníh.
Aj k nám raz zaklopať na dvere príde
zhrbený čas, ten starý účtovník.

Na očiach sklíčka má a v ruke váhy,
kabát od prachu, s jedným rukávom.
Na zemi stanice a v nebi dráhy,
jak čpavok všetko prchá v ňom,
všetko prchá v ňom.

Súhvezdie Motýľov a v hlave balvan,
schytáš na čelo jeho podpisy.
Sladký prach života primiešal k farbám,
v jeho matrikách zrnko piesku si.

Chcel si ho oklamať, on klame teba,
v prstoch má glóbus, na stole tvoj spis.
Berie si pero z atramentu neba,
zráta ti všetko, o čo musíš prísť,
zráta ti všetko, o čo musíš prísť.

Nedáš mu adresu, sám si ju nájde,
prevrátiš pravdu naruby.
A on sa usmeje, veď má ju všade,
syn sa ti do nej zaľúbi,
syn sa ti do nej zaľúbi.